

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

כא.

א זכמים ט"ז. ב ג לקמן כד: א. נפסחים ט"ז: ע"ש. ד ודפנה פ"ג, ט ויע"ש במשנה וצירושאמי.

הגהות הב"ח

האונן ומחוור בפורים צריבין מבילה לקדש אב"ל לתרומה. משמע לישנא טבילה (ה) אצל הערב שמש לא כדדייק לקמן (דף כג.) ככלים הנגמרים והכי נמי משמע צנחנים זריש טבול יום (דף נט.) דקא דייק על הך משנה היכי דמי אי דאסח דעמיה מטמא שרץ טמא מעליא הוה אס כן משמע דלא הערב שמש צעי וגס רש"י פ"י כן התם דלא צעי הערב שמש והא דתנן התם טבול יום ומחוור כפורים איין חולקין בקדשים לאכול לערב משמע דמחוור כפורים צעי הערב שמש איכא למימר משום טבול יום נקטיה אצל קשה לר"י דאמר צעירובין צפק ככל מערבין (דף נב.) האשה שהיתה עליה לידה או זיבה מציאה נטמאת ונותנת צופר טבולת ואוכלת בקדשים לערב והתם לא תני טבול יום וי"ל דלערב דנקט מיירי שאינה עומדת שם צשעת הקרבה אלא סומכת לה על חוקת צ"ד אוכלת ערב דחוקה איין צ"ד מתעלץ וק"ל דלאחר חלות תשתרי שכן מלינו גבי עומר (מנחות דף טז.) הרחוקים מחלות ואיך מותרין לפי שאין צ"ד מתעלץ ויש לחלק דהתם קרבן לצור ממחר טפי לעשות עד חלות אצל קרבן יחיד ממתניין כל היום אצל טפי לא כדי שלא יבטל על ידי וכי תימא אחר תמיד של ערב תשתרי

משום חליצה ולאשמעינן דגבי קדש כל לדמי לחליצה פוסל צו ובתרומה לא פסלה אלא חליצה גמורה לאורייתא ליתי חל מנייהו:

כדאמרין ריש תפלת השחר (בכית דף טו:) שהולך וקרב עד הערב הלכך כיון שאין לו זמן קצוב מספקין לה זכל הספק אי נמי כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

דמו לא תשתרי (א) כיון דכתיבה עליה העולה ומינה ילפינן (א) עשה דהשלמה דאין מקריבין אחרי עולת התמיד בין הערבין כלום ויש לומר דאיכא למימר שפעמים מאחרין התמיד עד הערב שמש כדאמרין ריש תפלת השחר (בכית דף טו:) שהולך וקרב עד הערב הלכך כיון שאין לו זמן קצוב מספקין לה זכל הספק אי נמי כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

כרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן זבוקה שאמר ריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) שחטאת העוף קרב אחר תמיד הערב והכי מפרש הר"י זריש תמיד נשחט גבי מחוסר כפורים שטבול ואוכל בקדשים לערב דלא נקט ערב משום הערב שמש אלא לפי שאינו עומד לעולם על קרבנו כדפי' וסומך על חוקת כהנים וכן יש לפרש הרי"א דכריתות זריש פרק מחוסרי כפרה (דף פג:) [גרי' מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קנו הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב (ב) דבזותא נקט ואע"ג דלא הביאוס שחרית תרוייהו לא יאכל עד הערב היבא דסומך על חוקת כדפרי' אצל ליכא למימר התם משום הערב שמש דלא נריך כדפרי' ועוד דלא מוזכר התם טבילה וגם לא מלינו מחוסר כפרה הנריך טבילה רק מחוסר כפרה דטומאת אצל בגר רק מלינו לו וכן תנן (פרה פ"א מ"ה) כל טבילה ציאת מים מדביב סופרים מטמא (ח) הקדש וכו' אחר ציאתו מותר בזבולן משמע כל שהו מדרבנן מותר מיד בלא הערב שמש ומהיהא דפרישית תירץ הר"ר שמואל מראו"ס הא דתניא בפ"ב דביצה (דף י"ג וט) גבי מתני' דכלי שנטמא בזולד הטומאה מטבילין אותו זי"ט ואמאי והא צעי הערב שמש ומירץ דיון דולד טומאה דרבנן לא צעי הערב שמש והכי משמע צירושאמי דתרומות פ"ב גמרא המטביל כליו בשבת וכי מתקן מנא לכתחילה מני נפל כליו לחוך הצור מערים עליו ומטבילו כלומר זיוס טוב ובשבת תרי אמוראי חד אמר

גליון הש"ס

תוס' ד"ה האונן וכו' והביא הר"ר אלתן סדק וכו'. חמיסות טמאת זה זה מנוצר ויחסי ויאל לנות השליפה כך היא במתני' פ"י דקטלים משה ג' דדברי חס"י לע"ג: